

<i>preek</i>	2 november 2022 (dankdag)
<i>thema</i>	Een dankbaar voornemen
<i>tekst</i>	Micha 4:5: “Laat andere volken hun eigen goden volgen – wij vertrouwen op de naam van de HEER, onze God, voor eeuwig en altijd.”
liturgie:	
<i>votum en groet</i>	DNP Psalm 33:1,6 (Juich voor de HEER om Hem te loven)
<i>gebed</i>	ELB 51 (Quand les montagnes s'éloigneraient)
<i>lezen Micha 4:1-5</i>	
<i>preek</i>	
<i>geloofsbelijdenis =</i>	ELB 279 (Wij blijven geloven dat onder miljoenen de Heer van de schepping een plan met ons heeft)
<i>dankpunten tijdens luisterlied</i>	Sela: Danklied (U alleen komt toe de dank en eer; https://www.youtube.com/watch?v=EfXQbUijHKg)
<i>dankgebed</i>	
<i>(collecte)</i>	Opwekking 585 (Er is een dag waar al wat leeft al lang op wacht)
<i>zegen</i>	

Ik had bij een aantal mensen aangekondigd dat ik met dankdag Micha 4:5 centraal zou stellen.

“Laat andere volken hun eigen goden volgen – wij vertrouwen op de naam van de HEER, onze God, voor eeuwig en altijd.”

Ik vond het namelijk waardevol om nog een keer uit Micha te preken. En na wat zoeken in Micha kwam ik uit bij Micha 4:5 dat ik heel geschikt vond voor dankdag.

Ik had ook al een mooi thema gevonden: een dankbaar voornemen. Het leek me mooi om samen stil te staan bij alles wat God ons geeft (en dan vooral aandacht te geven aan alles wat God laat groeien zodat wij kunnen eten en drinken). En ik had als idee om dan te laten zien hoe we vanuit onze dankbaarheid verder mogen gaan, in vertrouwen op de naam van de HEER onze God.

Allemaal mooie ideeën; ik had er echt zin in.

Maar toen kreeg ik spijt van mijn keus want de twijfel sloeg toe.

Ik wil dankdag namelijk graag een dankdag *voor gewas en arbeid* laten blijven, een dag waarop je bewust stilstaat bij wat *groeit* en waarop je ook stil kunt staan bij het *werk* dat met het oog daarop gebeurt, een dag dus waarop je dankt voor alles wat geogst kon worden in de landbouw, de tuinbouw, de veeteelt, de visserij ... Eerst zag ik dat wel zitten met Micha 4:5. Maar toen ik me daar wat meer in verdiepte, vroeg ik me af: hoe kunnen wij ons met behulp van deze tekst samen voorbereiden op een dankgebed over alles wat groeit en over al het werk dat daarvoor gedaan is? Gaat dat wel lukken? Ik zag het ineens niet meer zitten met Micha 4:5.

Gelukkig moest ik een eindje fietsen en onderweg gaf God me wat meer inzicht in Micha 4. Ik ontdekte dat het toch een mooie tekst is voor dankdag. Dat wil ik graag met jullie delen.

Micha leeft zo'n 700 jaar voor Christus en is heel somber over zijn eigen tijd (Micha 3).

Met het volk van God gaat het slecht. Van hun leiders hebben ze niets goeds te verwachten. Hun leiders *beschermen* hen namelijk niet maar *buiten* hen *uit*. Hun leiders haten eerlijkheid en recht. Ze veranderen het recht in onrecht. Ze maken van Jeruzalem een stad vol misdad en geweld. En ondertussen zeggen ze: ‘Met ons kan niets ergs gebeuren, want de Heer is bij ons!’ Maar Micha kondigt iets afschuwelijks aan. De tempel op de berg Sion zal verwoest worden. Er zullen daar alleen nog struiken en bomen groeien. En van de stad Jeruzalem blijft alleen een hoop stenen over. Want God

trekt zijn handen van zijn stad af. Zijn volk zoekt het zelf maar uit. Als ze kiezen voor de totale afbraak, zullen ze het krijgen ook. Wat een ellende! Micha is heel somber.

Zo kunnen we vandaag somber worden over wat wij allemaal meemaken.

We doen een poging om vandaag dankdag te vieren maar als je het nieuws volgt valt dat niet mee want er is een hoop ellende. Persoonlijk heb je het misschien best wel goed; en persoonlijk ken je misschien niet zoveel mensen met wie het slecht gaat. Maar regelmatig kun je schrijnende verhalen lezen over mensen in ons land die zich een slag in de rondte werken maar toch niet genoeg verdienen om voor hun gezin dagelijks gezonde maaltijden op tafel te zetten en om het huis fatsoenlijk te verwarmen en om kleren te kopen als de oude versleten zijn of te klein zijn geworden. Je krijgt steeds maar weer foto's en filmpjes te zien van menselijk leed (mensen die op de vlucht zijn voor oorlogsgeweld, voor natuurgeweld ..., mensen die helemaal in de knel zitten en geen kant meer uit kunnen). Je krijgt te horen wat een impact de oorlog in Oekraïne heeft op de wereldwijde voedselsituatie: nog meer honger in Afrika omdat graanexport vanuit Oekraïne een tijdje niet mogelijk was en nu nog steeds heel lastig is. En wat kost zo'n oorlog een hoop: aan mensenlevens, aan levensgeluk, maar ook aan tijd en geld en aandacht wat allemaal gebruikt had kunnen worden in (bijvoorbeeld) de landbouw maar wat nu opgaat aan oorlogstuig (drones, raketten, vliegtuigen, oorlogsschepen, tanks, munitie en ga zo maar door). Sommigen verliezen hierdoor alle vertrouwen in God want als er een God was zou Hij ingrijpen.

Maar dan is het goed om eens op Micha te letten! Hij heeft ondanks alles hoop voor de toekomst (Micha 4:1-4).

Er komt een dag dat de HEER alles *recht* gaat trekken. Er komt een dag dat de mensen dat gaan ontdekken. Er komt een dag dat ze elkaar gaan opjatten en dat ze tegen elkaar gaan zeggen: 'Joh! in de tempel van de HEER moet je wezen want die tempel is zo'n mooie plek! en daar leer je zoveel! Daar leer je hoe je moet leven en daar leer je ook hoe je die lessen in praktijk kunt brengen! Dat is zo geweldig!' Er komt een dag dat iedereen ademloos luistert als de HEER spreekt. Er komt een dag dat de mensen gaan ontdekken dat de HEER recht doet aan iedereen en op die manier vrede brengt.

Er komt een dag dat iedereen spontaan zijn wapens inlevert. Al het geld en alle energie en alle vindingrijkheid die tot nu toe wordt gestopt in het bedenken en het maken en het onderhouden van wapensystemen ... Het wordt voortaan allemaal besteed aan het ontwikkelen en aan het verzorgen van de aarde. Er komt een dag dat de vrede zo totaal is dat geen mens nog enig idee heeft wat een oorlog eigenlijk is.

Er komt een dag dat iedereen (niemand uitgezonderd) kan genieten van wat het land hem of haar opgeleverd heeft want er komt een dag dat de vijgenboom vol in blad staat en dat de wijnranken tegen de vijgenboom opgeklommen zijn zodat ze samen zorgen voor de perfecte schaduw, voor een plekje waar je ongestoord kunt genieten van de vruchten die in Micha's tijd het meest populair zijn: druiven en vijgen! allemaal onder handbereik! voor iedereen!

Er komt een dag dat de HEER alles recht trekt. Die hoop heeft Micha! 700 jaar voor de geboorte van Christus. En die hoop mogen wij ook hebben, 2.000 jaar na de geboorte van Christus.

Gods belofte zorgt dat Micha hoopvol gestemd is. Gods belofte maakt hem dankbaar. Gods belofte stimuleert hem om op God te vertrouwen (Micha 4:5).

“Laat andere volken hun eigen goden volgen – wij vertrouwen op de naam van de HEER, onze God, voor eeuwig en altijd.”

Micha weet dat er in zijn tijd velen zijn die de natuurkrachten zien als goddelijk, als krachten die je te vriend moet zien te houden, als krachten die je misschien wel moet zien te manipuleren zodat ze gaan doen wat volgens jou goed is. Micha vertrouwt op God; daar kiest hij voor want hij weet hoe God heet: God noemt zichzelf de aanwezige: de God die erbij is, de God die trouw blijft aan wat Hij begonnen is te doen.

Laten wij het voorbeeld van Micha volgen en net als hij vertrouwen op God.

In onze tijd zijn er nog steeds mensen die de natuurkrachten zien als goddelijk; daarnaast kom je mensen tegen die denken dat er wel 'iets' is maar die daar verder geen naam voor hebben want het is een ongrijpbare kracht die verborgen is; en verder zijn velen ervan overtuigd dat er geen God is en dat we alles samen moeten zien te rooien zonder hulp van buitenaf.

Maar ... We ontdekken steeds meer onze beperkingen. In het verleden hebben we er in ons land alles aan gedaan om tot maximale opbrengsten te komen in de landbouw, in de veeteelt, in de tuinbouw, in de visserij ... Dat ging geweldig; er is een grote voedselindustrie ontstaan; we konden heel veel voedsel exporteren en we hebben flink wat geld verdiend. Maar nu ontdekken we dat we de natuur niet goed verzorgd hebben; we putten de aarde uit. Hoe moeten we verder? Daar worden we het niet over eens want er zijn heel veel verschillende belangen en dat botst op elkaar, niet alleen in ons land maar ook ver over onze grenzen. Daarin zie je opnieuw onze beperkingen. We komen er tot nu toe samen niet uit.

Laten we ervoor *kies*en om op God te vertrouwen.

Laten we beseffen dat we afhankelijk zijn van de levende God die in de natuur allerlei mogelijkheden heeft gelegd, mogelijkheden die wij ontdekken en waar wij van kunnen profiteren, maar waar we ons niet aan moeten uitleveren. Laten we erkennen dat alles wat geogst kon worden, geschenk van God is. Laten we nooit vergeten dat alles wat wij te eten en te drinken hebben, te danken is aan God.

Laten we ons overgeven aan God en erkennen: *U alleen komt toe de dank en eer.*

Dat is een lied dat zo meteen te horen zal zijn. Het is een lied dat me heel erg aanspreekt omdat het zo puur is en mij zo dicht bij God brengt. *U alleen komt toe de dank en eer.*

Laten we daar naar leven en doen wat volgens God goed is.

In Micha 4 wordt daar verder niets over gezegd, maar als je doorleest in de profetieën van Micha kom je uit bij Micha 6 vers 8 waar God tegen elk mens afzonderlijk zegt: 'jij, mens, doe recht, wees trouw, wandel met Mij'.

Dat betekent dat je niet gaat zitten zwartepieten wie vooral moet inleveren: boeren of burgers of bedrijven of mensen die woonruimte zoeken ... of de natuur ...

Laat ieder van ons persoonlijk recht doen, bijvoorbeeld als het gaat over eten en drinken: daar is zoveel aandacht voor geweest, daar is zoveel werk in gestoken, dat is met zoveel liefde geogst; al die producten hebben een grote waarde.

Laat ieder van ons persoonlijk trouw zijn, bijvoorbeeld als het gaat over keuzes die je maakt m.b.t. de aanschaf van allerlei spullen of m.b.t. het maken van reizen.

Laat ieder van ons persoonlijk gericht zijn op God en in voortdurend contact met God beslissen over de besteding van je geld en van je tijd.

Laten we elkaar in dat alles alsjeblieft niet de maat nemen en elkaar niet verwijten dat de ander meer zou kunnen doen dan hij doet. Laat ieder van ons persoonlijk overwegen wat het betekent dat jij op God vertrouwt.

Zo mogen we deze dankdag samen vieren.

Amen!